

postal central este in drept si chiar de clină responsabilitatea întâzirii, ori care ar fi ea, provocată de neregularitatea administrațiilor ziajelor.

CESTIUNEA DUNAREI

«N. fr. Presse» consacră în numărul său de la 19 Iunie un interesant articol cestiuș din Dunăre, sub titlul: «România și Puterile.»

Foaia vieneză constată întâi, că au trecut deja câteva luni de la încheierea tractatului de la Londra și numai puține au mai rămas până ce să expire termenul dat României spre a adera la hotărîrile lui; cu toate acestea nu se vede nici un semn ca statul român să schimbe atitudinea adoptată odată în această cestiuș, ba dimpotrivă, ultimul discurs de tron și respunsul dus de d-nul Ghica notei lordului Granville notifică o decisiune ne-clintită din partea României de a nu se supune hotărîrilor Conferenței dunărene.

Intru nimic nu se schimbă această stare de lucruri—zice «N. fr. Presse»—nici prin desașură suferit de guvernul român, vrind să înduplice pe prințul Bismarck a lucra la resturnarea tractatului de la Londra. Si aci foia vieneză repetă istoria cu d-l Liteanu, numind, din cauza el, guvernul României usure și naiv, căci trebuie să stie de mai înainte că un astfel de pas nu-l putea crea de căt un desastru rușinos. (Observăm încă odată, că ideia bună ce stăruim a avea despre apli-tudinile politice și bunul simț al guvernului nostru și a reprezentanților noștri în treinătate, ne opresc să credem în această ridicolă istorie. Lucrurile se vor lumina de altfel în curind și asupra acestui punct).

Ce vrea oare acum marile puteri, se întrebă «N. fr. Presse». Se spune, că vor să facă pe lângă guvernul român un pas colectiv nespus de ferm, spre a' l sili să și inmoia odată residența. Ziarul vienezu se așteaptă însă la nici un rezultat de la acest espedient diplomatic. Căci se poate oare în hui păcaș mai ferm și mai hotăritor de căt insușit tratatul de la Londra și de căt notificarea lordului Granville? România însă nu a pus nici un preț pe aceste acte și tot atât de puțin va pu-ne de sigur și pe ailele ulterioare de felul acesta. România stie bine că nu are în față sa de căt negru pe alb și că o intervenție armată e cu neputință. Ce-i pasă dar!

«N. fr. Presse» termină interesantul său articol, cu următoarele rinduri de mare importanță:

.... Chiar dacă România ești joacă rolul ei fară un suferit rusesc (cum se stie, străinilor le place a crede că statonicia noastră în a ne apăra drepturile nu este de căt un rezultat al intrigelor russesci), chiar în acest caz, foia vieneză — ea nu va putea fi scoasă cu usurință din fire. Nu există nici o lege internațională care să silească un stat independent a se supune dorinței și voinței celor lalte state. El va face aceasta, și dacă e mic, numai în casul când va putea fi convins de necesitatea micului sacrificiu ce i se cere, sau în casul când va fi amenințat cu execuție. Mijlocul din urmă e esclus din cestiuș Dunăref, căci întrebunțarea lui ar putea pricinui lesne un mare conflict; cel dintâi s'a dovedit până acum că înfructuos și înfructuos va rămâne după toate semnale și de aici înainte. România abia va da unei note colective alt răspuns, de căt acel pe care l-a dat de peșteri lordului Granville, și dacă cineva ești face alte speranțe, acela dovedește că nu cunoasce mersul nego-

cierilor de până acum în cestiuș Dunăref. Noi, căci avem din nenorocire o bună memorie în astfel lucruri, noi nu vedem nici o soluție, și nu putem de căt repetă plângerea ce-am făcut de la alea ori: Toată cestiuș Dunăreană s'a conceput într'un mod fals și adeveratul motiv al tratărei ieșite și politica care ne-a dus în 1878 peste Sava. Atunci s'a sacrificat Dunărea pentru Bosnia și acum când începem a ne cunoasce greșeala ne similar în zadar să dobândim avantajile ce ni s'a dat în Berlin jucându-ne, și pe cărui le-am lăsat cu nechisuală să ne scape din mănu.

DIN AFARA

Mișcarea albaneză.

Ultimale buletine oficiale turcescă despre turburările din Albania prezintă pe acestea ca terminate. O depeșă spunea bunoară, că tribul Malissorilor a fost incunjurat de Turci și sfâmat cu desăvârsire. Lucru curios! Stirele din isvor albaneză prezintă evenimentele toamnă dimpotrivă și fac din Malissori nește biruitori iar din Turci nește biruți.

Sunt semne numeroase, că cei cări au desfășurat lucrurile sunt Turci. Căci dacă trupele lor ar fi înfrânt pe Albanezi, ce ar mai fi avut Sultanul să notifice ambasadorilor din Constantinopol că impotrivirea Albanezilor la rectificarea de granițe de lângă lacul Scutari fiind serioase, Muntele Negru trebuie să mai aștepte puțin până ce se vor liniști lucrurile?

Ceea ce dă actualiei mișcări a Albanezilor o importanță deosebită, e că sefii lor, nesocotiti de Turci, se îndrepătează pentru întâi, oră după interventie în afară, și anume către Austrie. Astfel se scrie din Viena, că Ali Paşa de la Gusinje a plecat impreună cu mai mulți notabili prin Seraiul spre capitala austriacă, în scopul de a solicita interventia cabinetului vienez. Foile austriece recomandă sără indoișală acestei delegații să se opriască în Seraievo, căci Austria n'ar avea gustul de a se amesteca într-o interioare a Turciei. Nu se poate însă oare negocia tot atât de bine în Seraievo—unde se găsește un guvernator general austriac—ca și la Viena?

Pe noi ne fac să credem multe semne și în prima linie chiar programa politicei orientale trimisă de ofi-cialele vieneze, că în mișcarea albaneză de astăzi Austria joacă un mare rol. Turburările Albanezilor prind bine în acestui imperiu, pe de-o parte spre a neutraliza acțiunea Muntenegrului, iar pe de altă parte a și deschide calea spre Salonic.

Când ești vor deschide oare Turci ochi și să se convingă că o mulțumire a aspirațiunilor albaneze este neapărată pentru înlăturarea pericolului comun?

Cartea verde italienească.

Ministerul de externe italian a împărțit zilele aceastea deputațiilor documentele privitoare la activitatea guvernului italian în cestiuș Dunăref. Cartea se compune din șase depeșe ale d-lui Mancini către reprezentanții Italiei și niște raporturi ale comisarii-rii italieni în comisia europeană și a ambasadorului italian din Londra, precum și o notă a lui Kalmoky.

Din această corespondență diplomatică reiese la evidență atitudinea dușmană nouă și slugarnică Austriei pe care ministrul de externe italiano a observat-o în tot cursul de până acum al cestiușei Dunăre. Nici Austria nu

s-a putut apăra cu atâtă loc interesele illegitime, cum i le-a aperat sigurul Mancini. De abia se găsește un pic de buna-voință pentru noi — și acesta firesc zadănică—in nota de la 27 Decembrie 1882, prin care Mancini spune că «dacă vor alții ca România să fie admisă la conferință, vrea și dănsul».

Trebue să-i fie foarte îndatorată Austria guvernului italian pentru această politică. Suntem nerăbdători a vedea răspunsul.

Espediția franceză în Tonkin.

Ostilitățile n'aș mai reincepuit în Tonkin, între Francezi și Anamitii. Probabil că Francezii însă și le evită până ce le vor sosii toate ajutoarele.

Probabilitatea unui conflict cu China începe în acestea să fie din ce în ce mai slabă. Franția, care nu dorește de loc o astfel de incrocătură, a hotărât să trimiță la Peking pe marelui diplomat oriental Ring, și se speră că acesta va isbuti să convingă pe China să desăvârșește.

Cu Annamitii pacea nu se va încheia, în tot casul, de căt după ce vor fi străniști bătuți. Aceasta o cere o nouă steagului francez și tot-o-dată și... ocuparea Tonkinului.

Împăratul din Annam însuși împinge lucrurile aici, căci a trimis o scrisoare târguitoare împăratului Chinei, în care husește pe Francezi și cere ajutorul.

Trupele franceze destinate pentru Tonkin, vor fi peste zece zile toate pe teatrul de răsuori.

O NOUĂ VICTIMA A TIRANIEI AUSTRIACE

La 5 Iunie s'a judecat în Innsbruck procesul lui Guissepe Sabaddini, tovarășul lui Oberdank, care atentase asupra împăratului austro-ungar la Triest.

Sabaddini, un tânăr rezolut, în vîrstă de 28 de ani, de nascere din Udine, era acuzat de complicitate cu Oberdank. Ju-dicata a fost secretă; nu s'a admis nici un reporter. Juraților nu li s'a pus de căt o singură întrebare: daca Sabaddini e complice sau nu? Din 12 jurați 9 au respuns afirmativ iar 3 negativ. Sabaddini a fost condamnat la moarte.

Numele acestor noui victime a tiraniei austriace va trăi în vîcă, în rîad cu a lui Oberdank și altor viteji, în sufletul popoarelor irredentiste.

INFAMII JIDOVEȘCI.

Nu mai sunt Moldovenii stăpâni în țara lui Ștefan; da, nu mai sunt!...

Iată ce se scrie «Postei» din Mihăileni, județul Dorohoi:

Deși s'a facut cunoscute puțin prin publicațiuni suferințele și dificultățile cele mari ce le întâmpină românii din partea orevilor, cu toate acestea nimeni nu ar fi crezut că cetezană lor va merge până acolo, în căt să nu mai respecteze nici autoritățile, dar chiar să și le insulte! Să unde? în mijlocul orașului, în timpul zilei!

D. inspector finanțiar, Ulysse Vasilescu, venit pentru a și îndepărta datoria în Mihăileni, s'a dus cu șeful perceptor al acestor vâmi să inspecteze căteva localuri de băuturi spirituoase, spre a vedea dacă au licență și intrunesc condițiile legale. Întrând la Leiba Binas înăuntru, ceru săi prezinte licență și condiție, să vadă dacă sunt timbrate, la cas dacă ar exista. Evreul de-a rogană mare, opunându-se mai întâi, a deschis un dulap și a scos un teanc de hârtie. Într-adevar găsindu-se o condiție comercială ne-

lonel de infanterie să ții dea înainte? Aidem la manejul de întrecere al cercului patinatorilor, și ții voi să sări în galop toate obstaculele...

Să nu faci una ca aceasta! Ar trebui să te aduci înăuntru în trăsură, zise generalul rizend. Si strângând mâna lui Séverac, se aruncă pe șea, urmat de Merlot care bombănează în contra acestor secături de husari vecchi, care erau pretențioși și cări umblău calare ca niște rațe.

Séverac, rămas singur, se simți obosit ca și cum ar fi umblat mult. Se culca pe canapea și sezu, cu ochii deschiși, cugetând adânc. Dificultățile situaționii sale, lângă general, insurăt, i se părură de neprimit. Să zise că a rămâneau era a se da înăuntru pentru a sari mai bine. Va trebui însă să plece în orice caz. Un băiat de vîrstă lui, între acel bătrân și tânărul lui femeie, va avea o viață de nesufierit. Nu voia să stea lângă contesa. Presimțea că e periculoasă, și se depărta din prudentă. Sarah, naturălă, bizară, seducătoare și mai ales imperioasă, nu îngăduia indiferență. Trebuia ca cineva să o iubească său și să urască. El n'avea nicu în motiv să urască și era prea onest ca să facă curte. Ce e mai mult, un altul, de sigur, va fi într-o zi mai puțin scrupulos de căt de-nșul, și va trebui să asiste, tăcut și ne-

timbrată, să a secuestrat. În acel moment evreul, voind a smulge un pachet cu hărțile date sefului perceptoar, se răpedea la el și, la un tipărat dat, din sutele de evrei cări se aflau acolo, într-un moment când erau umflați pe inspector și aruncă în ulei, iar evreul Leiba Binas, smucind pachetul, fugă cu el. Partea din evrei apucă pe seful perceptoar să il secuestreze în altă odaie, până când vine comisarul și il scoate din măiniile lor. În acest interval, afara evreil făcea un vuet înspăimântător strigând că omorâ. Si pentru a da o mai mare gravitate, dău depeșă la procurorul general și la minister.

„In fine în urmă a încheiat lucrările cuvenite de contravenție. Ce era în acel pachet nu se știe.

„Iată dar până unde merge cetezană evreilor. Toti coaliștii și susținuții săi de posesorii lor meșteșugă, au făcut o chestiune de naționalitate, luptând prin orice mijloace spre a corupe persoanele integre cări nu le mai permit tâlhăriile; și văzând că nu reușesc, aleargă în toate părțile să, servindu-se tot prin români cărăstăciuți pentru ei, reușesc în fine a desfășuri să a permute asemenea funcționarii însuși de focul sacru al datoriei lor, în căt înlocuitorii lor, văzând decepționea, se tem a și indeplini datoriele lor, spre-a nu fi sacrificați.

Dacă s'ar cerceta nenumăratele stabilimente de act, s'ar vedea că mai nici unul din comercianți nu așa contracte de locațiuni timbrate. Cine însă mai are curreajul spre a întreprinde această?

„Cine garantează că acești funcționari integri și onesti, făcându-și datoria, nu vor avea consecințe triste prin influențele evreilor, după cum se obinuiesc la noi?“

„Să așteaptă acum ancheta provocată de evreil. El așa insultat, el sunt culpabilii, și cu toate asta, tot cér ancheta. Vom vedea urmăriile.“

„Ar trebui dar pentru prostigiu auto-ritatelor, pentru incurajarea acelor ce se însăși facă datoria, să se dea o satisfacție mare acelor funcționari, pentru a nu pierde avântul cei-și animazează în interesul țării lor, și astfel, pedepsind pe culpabilii, să dea o lectiune severă spre a tăia pentru viitor gustul unor asemenea fapte.“

Un american cetează lucruri și ar zice: guvernul și rasa stăpânoare sunt în România desigur Jidani. — Greșit! oare?

DIN JUDEȚE

In noaptea de 29 spre 30 Maiu trecut, individul Barto Lajos, de naționalitate ungur, afăndu-se ca lucrător la fabrica de spirt a fratilor Lupu și Marcu Avram din comuna Simileasca, județul Buzău, căzând în planătorul fabricii, care era închiriat cu plămădă feără, și incetă din viață după cinci ore de la scoaterea lui de acolo.

Acest cas a constatat de către domnul procuror al tribunalului local.

La 30 Maiu trecut, pe la orele 2^{1/2} post-merediane, a căzut o ploaie cu grină din cătuna Negoești din comuna Talpa, județul Neamț, din care caușă s'a distruis ca 122 fâlcăi grău de toamnă și ca 94 fâlcăi ovăz, orz, secară, grău și porumb.

La 31 Maiu, pe la orele 2^{1/2} pot meridiane, pe teritoriul comunei Rosnov, județul Neamț, venind o ploaie torențială pe cătuna Negoești din comuna Talpa, județul Neamț, din care caușă s'a distruis ca 122 fâlcăi grău de toamnă și ca 94 fâlcăi ovăz, orz, secară, grău și porumb.

Privește-te, scumpa mea, este în adevăr Pythonissa d'Andor....

Cu alte vorbe, o ghicitoare, zise ea rîzind. Eh! nu ești prea de parte de adevăr. Am sănge de ghicitoare în vinele mele. Cine scie? Poate că și eu eram destinată a da cu cărtile să aici în viitor pe bobul de cafea... Am vîzut adesea pe mama, pentru că și-a părăsit oamenii să le ia în lăzile sănătoase, lată că amândouă mănele, și cărei ochi galbeni mă spălătoare și care umbra prin niște patrone mistică făcute pe nisip. Să părăsești și ghicitoare și cunoaște secretele destinutului... Ar fi trebuit, când eram mică, să pun scrisul la incercare și să fac să mă anunțe ce era să mă intimplă.

Săbucă într-o ris nervos care strănește înimă contelui.

Ce este, Sarah? intrebă bătrânelul cu blândețe. Iată-te așa cum nu vreau să te văz. Suferă?

Nu, răspunse ea, devenind serioasă dar mi se pare că aerul e încărcat, că s'apropie furtuna și mă năbusește. Nu scuțu ce fantezie am avut dă pune această roche așa de groasă. Mă duc să mă desbrac și să pun o roche mai ușuroasă... Oh! poți sta! nu mă jenezi. Din cabinetul meu de toaletă putem vorbi.

Trecu în odaia de alături unde con-

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 10 Iunie —

25

GEORGES OHNET

Séverac rămasă tăcut și întunecat. Nu voia să se ducă la contesa. O indispoziție secretă l'cuprinse la ideea că se va afla singur numai cu ea. O vîză trecând în amintirea lui așa cum era la acel bal, cu acea roche care îl

năr fi rege densus incă s'ar face reporter. Spiritualul corespondent american observa că M. S. Umberto ar fi în adevăr foarte potrivit pentru rolul de reporter la serbările de Curte. Se indoiescă însă dacă ar fi dispus să schimbe și lista civilă de milioane, cu retribuția slabănoagă de reporter.

Din Des. Transilvania, se scrie că o lunte încărcată cu 17 bărbăti și 2 femei trecând peste Soameș în fața acestui oraș, s'a returnat. Bărbătilor s'au înnecat și numai cele două femei au putut fi scăpate.

In Victoria-Hall, Sunderland, Anglia, s'a întâmplat o mare nenorocire. Cu ocazia unei reprezentări de copii, cum obiceiul englez, vre-o 200 de copii dând năvală printre ușă de cele marți pe scări la vale, ușă a ei din tîrînă și căzând a strivit pe toti cei 200 de nenorociți. Toate scările erau pline numai de cadavre.

Societatea de ajutor mutual a ziaristilor din Londra și-a serbat la 31 Maiu, printre un banchet, aniversarea sa a douăzecea. Erau de față 200 de ziaristi și un mare număr de notabilități politice.

Se lătise veste că ducele Anton de Mecklenburg ar fi trecut la catolicism. „Nord. Allg.” o desminte, spunând că cea ce este adevărată e că soția ducelei născând o copilă, sora soției, contesa Mogenberg, a botezat-o indată, în lipsa ducelui, în religia catolică, prin arhiepiscopul de Alger. Ducele de Mecklenburg ar fi hotărât să anuleze acest boala.

Din un mare număr de comune din Banat, districtul Temisoarei, se anunță furture cu piatră, cari au produs mari pusturi în semănături.

ARENA ZIARELOR

„Românul”, aruncând o privire peste hotare asupra stării actuale a Europei, începe astfel:

1866 și 1870, Sadova și Sedan; tratatul de la Praga și tratatul de la Francfort, au sfiduit echilibrul european până în temelie și au schimbat cu totul relațiunile diferitelor popoare între ele.

Noul alianță s'a încheiat. Interesele cele mai contrarie sunt în luptă și se complică de cele mai grele probleme sociale.

Gonita din Confederatiunea germanică, Austria este silita să se transforme, să întoarcă totă activitatea sa, politică și economică, spre Miază și să caute alte baze pentru rezolvarea problemei naționalităților ce i se impune. Imbrâncită în această cale, ea devine o putere mai mult slavă de către germană și se pune astfel în antagonism cu Rusia.

Germania, abia constituită din bucătăile rupte din confederatiunea Germanică, din trupul Franciei, din Hanovra și din Polonia, ducând povara grea a unei armate uriașe, în luptă cu parlamentarismul, e doioare de pace.....

Rusia mulțumită d'o cam dată cu desființarea celor din urmă clauze ale tratatului din Paris, în prada unei crize ingrozitoare în intru, îngrijită de proiectele Austriei, cochetăză care cum cu Franța.

Francia absorbită de reorganizarea sa, isolată, amenințată, nesicură de Rusia, certă că Engleteră în urma expediției din Egipt, rău cu Italia în urma ocupării Tunisiului, incurcată în niste întreprinderi primejdiașe ca acea a Tonkinului și a Madagascarului, fără direcțione tehnice, fără planuri politice otărite, își cauță calea, ce din nenorocire încă n'a sciat s'o găsească.

tele o auzi deschizend și inchizend cu brutalitate dulapurile. Tăcu puțin. Apoi, d-o dată, ca și cum s'ar fi hotărât să înceapă subiectul care o preocupa:

— El bine! favoritul d-tale, d. Séverac, ce l-a zis?

— Scumpa mea, voia să plece în Algeria, mi-am dat mare osteneală ca să hotărască a remânea....

— Ah! zise Sarah ironic, a binevoit să consumă! În adevăr trebuie să mulțumesc de indurarea sa.... E cu totul ridicul, te asigur; e un orgoliu spăimântator în acel băiat!

— Te rog, scumpa mea, nu-i atinge mintea în contra lui, răspunse generalul cu blândețe. Are să vie peste zi să te văză. „I-am promis că l'vei primi bine... Nu îlipsi d'a indeplini promisiunile pe care le-am facut în numele tău... Alt-iel m'ar întrista....

Sarah reapără, imbrăcată cu o rochie de mătase roz, cu față rizetoare și înflorită. Nu mai era aceeași femeie intunecată și fatală pe care o văzuse cu căteva minute mai înainte: acum era o fată tânără fără grija și sericită. Contele fu impresionat de această metamorfoză. Sarah, adevărătă Proteu, mișcătoare și schimbătoasă, l'mira prin mișcările spontane ale dispozițiunii sale și prin variațiunile neașteptate ale fisionomiei. Nu răspunse la întrebarea

După ce arată în linii generale situația Italiei care, frâmantată de fel de fel de aspirații se aruncă în brațele Austro-Germaniei, și de Anglia, care pe deosebit se răsbată în mijlocul celor mai grele probleme sociale în Irlanda, iar de altă parte, în afară, e neliniștă din cauza Egiptului și expedițiunii franceze în Tonking, trece la Turcia, despre care zice:

Turcia, nu numai părăsită dar sfâșiată de toată Europa, neconștient trunchiată, vede înaintând și inchizend-o într'un cerc de fer trei Puteri mari cari mai curând său mai târziu o vor înghiți: Engleteră în Egipt, Rusia în Asia mică, și Austria în Erzegovina și Bosnia, plus Bulgaria, Muntenegru, Grecia, cari se pregătesc să-lua partea lor chiar înainte d'a se deschide moștenirea.

* * * Cu ocazia aniversării de 30 de ani de când națiunea a ridicat drapelul revoluționii „Binele Public” zice:

Toate drepturile cetățenest și toate instituțiunile democratice cari formează astăzi fundamental organizația noastră, său proclamat la Islaț de către nemuritor Heliade, capul miscării de la 9 Iunie 1848, împreună cu Tell și Magheru. Ziua de la 9 Iunie este aniversarea redespărțirii simbolului național, este sărbătoarea, când poporul român a fost cheamăt la egalitatea drepturilor.

Respect la proprietate, respect la persoane, a fost temelia revoluționei de la Iislaț.

Revoluția de la 9 Iunie a fost suflul și gândirea națiunii întregi, revoluția de la 11 Iunie a fost reacțiunea, a fost intriga și conspirația streină pentru a compromite opera națională.

Acel ce astăzi se fătesc mai mult cu farmecile lui 48 și voiesc a face din această dată istorică un monopol pe partid, sunt tocmai aceia care au făcut contra revoluției, servind scopurile streinilor și ascultând mai mult poruncile de pustă granită, de căt voință unui popor plin de vitalitate și viitor. D-nii Rosetti și Brătianu au fost reprezentanții streinilor care au paralizat opera de regenerare.

Câte decepții, cîte iluzii pierdute în acest spațiu de timp de la 9 Iunie 1848 până astăzi.

PROIECT DE LEGE ELECTORALA

TITLUL VIII.

Despre biuroul electoral.

Art. 23. „Deschiderea colegiilor să face de către primar și în lipsă, de către autoritatea sale.

Operațiunile electorale nu să incep, să pedepsească de nulitate, mai nainte de ora 9 primăvara și vara, și ora 10 dimineața toamna și iarna;

„Cei ce vor proceda alt-fel, vor fi pedepsiți cu închisoare de la o lună până la sase.

„O jumătate de oră, după ora ficsată, cu numărul de 25 alegători, primarul declară colegiul deschis după ce citește decretul de convocare și să retrage.

Indată președintele tribunalului ia locul primarului, și în public trage din urna alegătorilor căteva bilete cu ale căror nume de persoane să formează biuroul provizoriu. Instalând biuroul printre un proces verbal, președintele să retrage.

„Biuroul provizoriu imediat să ocupă de alegător biuroul definitiv; aici și locurile scrise de măna de către insuși alegători; votul este secret, alegând cu majoritate de voturi, un președinte, două secretari și două scrutatori. Biuroul constă lucrarea prin proces verbal lăsat în

cei i se adresează și, luând brațul contelui, îl duse repede spre sala de măncare. În timpul mesei a fost foarte veselă, dar vesela îl trăda o sfîrșire. Era preoccupată și neliniștită. O turbură era în ea pe care se încerca să o ascundă. Conte, încăntat că o vea deasă de bine dispusă, nu știa să deosebească, după unele nuante, agitația care mugea sub acea liniște apparentă. Si cu totul asigurat, se duse la ministerul de resbel, să și treacă în sedința comitetului de clasare.

Rămăsă singură, Sarah respiră mai liber. Séverac era să fie, avea în fine să tie la discreționea sa pe acest personaj enigmatic. Va putea pătrunde în acest spirit până acum închis pentru dănsa. Emoționea pe care o încerca, o puse în socoteala curiosității. Poate că va fi o luptă între ea și acel încăpățanat. Era însă decisă să îl imblânzească; va trebui neapărat să facă amendă onorabilă și să recunoască a-tot puternicia domniașui sale femeestii.

Se instală într-un mic salon oriental care da în grădină otelului. Foarte retras, foarte recoros, îmbălsamit de parfumul florilor, era o retragere în căntătoare. Persoanele lăsate micsorăziu, și, în acea tacere, murmurul unui mic havuz, care cădea într-un baie din marmură, legăna visarea și fă-

măna președintelui, și să risipește.

Secretarul tină două liste parafate de biuro, fiecare listă are două coloane. În prima coloană să trec alegătorii ce au respuns la apel nominal; în cea de a două, alegătorii ce lipsesc.

Alegătorii ce lipsesc de la vot, plătesc amenda de 50 lei.

Art. 24. După această operă, Președintele face mai întâi să se observe de către alegători urnele de fier dacă sunt deseerte. Biuroul însoțit de 15 alegători intră în camera de votare, cerândă să fie-cutie; le așeză la locul lor, constată starea în care le-a găsit, prin proces verbal sub-scrie de către toate aceste persoane; președintele include urmăre în prezența tuturor, ia unica cheie în păstrare sa, și cu totul să retragă, rămănd camera deschisă; să pună la usă doi custodi. La Camera ce respondă în biuro, usă este inchisă și nu să deschide de cătă ordinul președintelui la intrarea alegătorului spre votare.

Biurolul este reia locurile, și președintele declară cu voce tare că Z. este alesul colegiului 1-iu și 2 sau 3, obținând majoritatea legală de voturi, citește apoi numărul voturilor ce a avut fie care candidat.

Noiobtinând numenii majoritate, un nou balotaj are loc, făcând guvernul altă zile.

Biurolul remite actul de alegere fiind prezintă alesul, carele primindu-l este face oral profesia de credință în față alegătorilor pe care ceteind o încredințare președintelui a o depune la dosar; nefiind alesul prezintă, profesia de credință o publică alesul și înscrise o încredințare corporului din care face parte, pentru a se aseza la dosar.

După aceasta biurol tot în acea seara condamnă la amendă de 50 lei pe alegători anume ce nu au respuns la apel nominal, și chiar pe aceia cari au venit după 9 ore seara.

Apelurile contra acestor condamnă se fac în termen de 90 zile, de la data lor la tribunalul districtului domiciliilor fie căruia alegător.

Prin proces verbal supăscrit de biuro, dacă acest număr este identic cu Nr. găsit înscris în liste de al II-lea rind, constată și dacă biletele sunt chiar acelele supăscrise de președinte și dacă toate au una și aceeași coloare.

Apol, biurol observă după liste de dispuierea scrutinului, cine din candidați a intrunit majoritatea de voturi, jumătate din Nr. votanilor plus unul: găsindu-se vre unul în această condiție, președintele declară cu voce tare că Z. este alesul colegiului 1-iu și 2 sau 3, obținând majoritatea legală de voturi, citește apoi numărul voturilor ce a avut fie care candidat.

Noiobtinând numenii majoritate, un nou balotaj are loc, făcând guvernul altă zile.

Biurolul remite actul de alegere fiind prezintă alesul, carele primindu-l este face oral profesia de credință în față alegătorilor pe care ceteind o încredințare președintelui a o depune la dosar; nefiind alesul prezintă, profesia de credință o publică alesul și înscrise o încredințare corporului din care face parte, pentru a se aseza la dosar.

După aceasta biurol tot în acea seara condamnă la amendă de 50 lei pe alegători anume ce nu au respuns la apel nominal, și chiar pe aceia cari au venit după 9 ore seara.

Apelurile contra acestor condamnă se fac în termen de 90 zile, de la data lor la tribunalul districtului domiciliilor fie căruia alegător.

Despre poliția Adunării.

Art. 25. Biurourile primind reclamații, sunt obligate mai întâi să se pronunță asupra-le, inserând în procesele verbale și toate actele produse, supăscrise de membrii biurolui; deciziunea biurolui trebuie să fie motivată, și dosarul să coprinză toate aceste acte.

Odată reclamația judecătă și rezolvată, președintele ordonă să se deschide ușa, alegătorul cetește pe toti candidații propuși și înscrise pe fie care urnă și aruncă biletul în acea urnă și deschide locul de indenitățe, după ce alegătorul să pune semnată pe dĕns în față biurolui.

Președintele opreste actul la dosar și dă alegătorului un bilet de carton asupra căruia președintele să pune în față biurolul însemnată; cu acest bilet alegătorul intră singur în Camera de votare, fiind votul secret; după ce președintele ordonă să se deschide ușa, alegătorul cetește pe toti candidații propuși și înscrise pe fie care urnă și aruncă biletul în acea urnă și deschide locul de indenitățe, după ce alegătorul să pune semnată pe dĕns în față biurolui.

Secratarul trec în deosebite liste parafate de biurol pe alegător care a votat; aceste liste sunt controlul biletelor ce se vor găsi la despuierea scrutinului.

Art. 26. La 9 ore seara chiar în acea zi, președintele declară terminată votarea; biurolul mai întâi numără după listele întinute de secretari, pe alegători ce au votat, încheie proces verbal constănd numărul votanilor, și supăsează acele liste.

După această operă, președintele invită alege 15 alegători cari să însoțească biurol în camera de votare spre a ridica urnele ce vor ține nume de candidați; se dresază chiar acolo proces verbal supăscrit de toti, de numărul cutiilor ce să ridică și fie care cutie ce nume conține, și în ce stare să găsă.

Toate acele urne transportându-se de secretari și scrutatori în sala biurolului, să depun pe masă însoțite de acel proces verbal.

Președintele anunță pe alegători că biurolul începe despuierea scrutinurilor.

Amândoi secretari, și osebiile liste, și scrutatori observă cutiile, președintele cerând urnele după Nr. cutiilor; scrutatori le aduc înaintea sa, președintele având cheia deschide urna, ridică jucările în față biurolui și a publicul le numără, și declară cu glas tare, d. X. a obținut atâtea voturi; secretari scriu în liste numele candidatului, Nr. urnei și Nr. voturilor; urna rămâne deschisă.

Cu modul acesta se operează toate urnele de la toate colegiurile.

Art. 27. Listele supăscrindu-se mai întâi de intregul biurol, președintele numără biletele din toate urnele, numără și pe alegători votanți din liste, și constată

Serviciul Telegrafic al „României Libere”

22 Iunie - 9 ore dimineață

Paris, 21 Iunie.

D-Jules Ferry, Președintele al consiliului, ministru al afacerilor străine prin interim, a avut azi o intervedere cu marșalul de Tseng, Ambasadorul Chinei, care intrevadere a produs o impresiune favorabilă.

Într-o scrisoare ce a adresat D-lui Grevy, Președintele al republicei, Papa Leon XIII expune deosebitele străinări la cari celerul francez e expus, și exprimă speranța că guvernul va impiedica un conflict care va fi dureros pentru biserică și pentru Fran

